

غیر محرمانه

نمی توانم بچه دار شوم!

حسن معجونی، بازیگر مطرح سینما و تئاتر در گفت‌وگو با علی ضیا به ماجرای ازدواج با همسرش هدیه حسینی نژاد اشاره کرد که ۲۵ سال از او کوچک‌تر و از شاگردانش بوده است. موضع او در این گفت‌وگو در فضای مجازی مورد توجه قرار گرفت. معجونی گفت: «فاصله سنی در زندگی‌مان حس نمی‌شود، تا به حال همه چیز خیلی خوب بوده و من همیشه به همسرم حق می‌دهم. او حق دارد هر زمانی از من خسته بشود و من نمی‌توانم کسی را مجبور به ماندن کنم.» حسن معجونی همچنین درباره تصمیمش برای داشتن فرزند گفت: الان نمی‌توانم بچه دار شوم و دوست ندارم این همه فاصله سنی با بچه‌ام داشته باشم.

فروش ورزشگاه آزادی؟

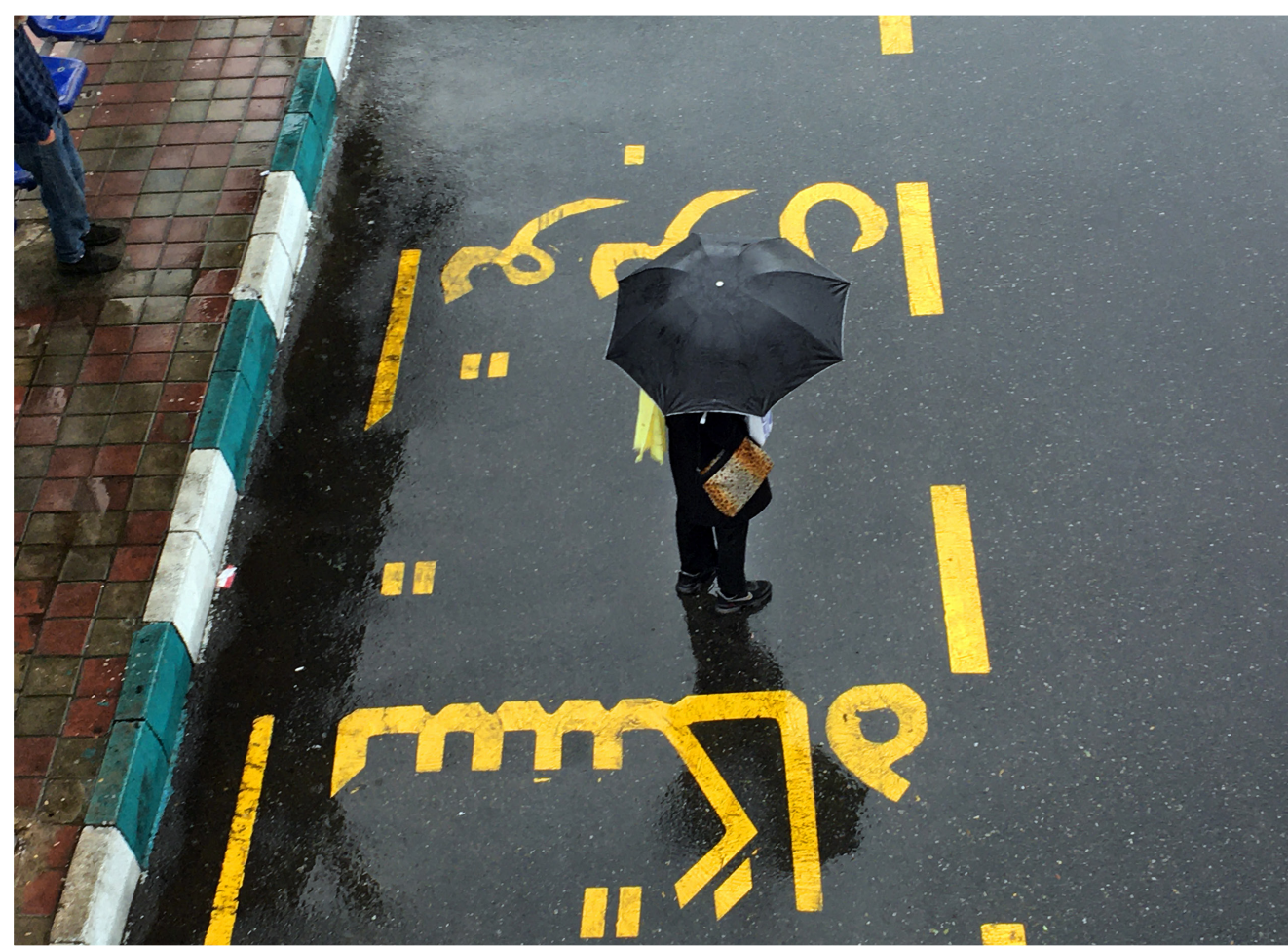
در چهارصد و بیست و هفتمین جلسه هیات واگذاری، تصمیمات مختلفی در حوزه واگذاری‌ها گرفته شده، از جمله اینکه در این جلسه با درج مجدد عنوان مجموعه فرهنگی ورزشی آزادی، مجموعه فرهنگی ورزشی انقلاب، شهید شیری، شهید کبکانیان، شهید کشوری، اردوگاه تیم‌های ملی امام رضا (ع) رامسر، مجموعه سوارکاری نوروزآباد و مجموعه سوارکاری گنبد در فهرست موارد مشمول واگذاری موافقت شد. با درج نام چند مجموعه ورزشی در لیست واگذاری‌ها به‌ویژه مجموعه فرهنگی ورزشی آزادی در این لیست، به نظر می‌رسد اعضای هیات واگذاری با ارزش ریالی این مجموعه اطلاع ندارند، یا خواسته‌اند صرفاً مصوبه‌ای در این باره داشته باشند و یا خواسته‌اند لیست واگذاری‌ها را سنگین کنند.

دانشمندان سوری ترور شد

دکتر زهره الحمصیه، دانشمند برجسته سوری در زمینه میکروبیولوژی توسط افراد ناشناس در منزلش ترور شد. منابع خبری با اشاره به ترور یک شیمیدان دیگر در دمشق، هدف قرار دادن دانشمندان و جامعه علمی را نگران کننده توصیف کردند. منابع محلی در شهر دمشق گفتند که دکتر حمدی اسماعیل ندی، شیمیدان آلی سوری در دمشق ترور شده است. منابع محلی در سوریه معتقدند ترور این شیمیدان در خانه‌اش نشان می‌دهد که سوریه در پی سقوط حکومت بشاراسد با موجی از هرج و مرج و ترور مواجه خواهد شد. این منابع افزودند که ترور حمدی اسماعیل ندی بسیار مهم است و جامعه علمی را در شوک و بهت فرو برده است.

انتظار؛ زیر باران

عکس: فروغ مولایی

دریچه

همزمان با اجرای نمایش «در انتظار گودو» مطرح شد:

تماشاگران برای ما تبلیغ می‌کنند

حرفه‌ای نگاه شود، تئاتر، می‌تواند درآمدزا باشد. او با ابزار رضایت از استقبال تماشاگران از این اثر نمایشی درباره دلیل توجه مخاطبان به نمایشی غیرکمدی و غیر موزیکال که بدون چهره شناخته شده‌ای، اجرا می‌شود، توضیح داد: مهم‌ترین دلیل این استقبال، تماشاگرانی هستند که کار را دیده‌اند و بدون هیچ رسانه خاصی، با تبلیغات دهن به دهن، دیگران را به تماشای نمایش تشویق می‌کنند. یعنی تبلیغات دهن به دهن همچنان در تئاتر، کارایی دارد. جوانی درباره تغییرات این نمایش در طول ۳ دوره اجرا نیز گفت: خوشبختانه به دلیل اجرای طولانی مدت، توانستیم کار را از زاویه‌های گوناگون بازنگری کنیم. در این مدت این فرصت را داشتیم که درخت نمایش، گریم، لباس و... را روتوش کنیم و این برای یک گروه نمایشی، فرصت مغتنمی است.

پوست‌اندازی است و جنس جدیدی از تماشاگران، این روزها به تماشای تئاترها می‌آیند. او در پاسخ به اینکه در حال حاضر چقدر زمینه برای فعالیت گروه‌های حرفه‌ای که از راه تئاتر گذران زندگی می‌کنند، فراهم است؟ توضیح داد: برخلاف اینکه همیشه هنرمندان تئاتر به دلیل شرایط نامطلوب این حرفه گله‌مند بودند، به نظر می‌رسد الان شرایط تئاتر خوب است. نمایش ما حدود ۳ میلیارد فروش خالص داشته که نشانگر پتانسیل بالای تئاتر است. تماشاخانه‌های خصوصی هم نشان‌دهنده زمینه لازم برای اجرای تئاتر هستند. بنابراین تئاتر، می‌تواند به عنوان حرفه و منبع درآمد تلقی شود. او ادامه داد: تجربه «در انتظار گودو»، این موضوع را به ما ثابت کرد. به این معنا که اگر برای آماده‌سازی یک نمایش به اندازه کافی وقت و انرژی گذاشته شود و به همه ابعادش، به صورت

امیرحسین جوانی همزمان با سومین دور اجرای نمایش «در انتظار گودو»، معتقد است که اصلی‌ترین دلیل استقبال از این نمایش خود مخاطبان هستند. این کارگردان جوان که نمایش خود را در سالن «هما» اجرا می‌کند، در گفت‌وگو با ایسنا از دلایل استقبال تماشاگران از این نمایش گفت و از تغییراتی در شکل اجرای این اثر نمایشی خبر داد.

او گفت: سومین دور اجرای ما تا اوایل دی ماه ادامه دارد و بعد از وقفه‌ای، اجرای کار را با تغییراتی در شکل اجرا در همین مجموعه ادامه می‌دهیم. جوانی که تاکنون بیش از ۱۴۰ اجرای این نمایش را پشت سر گذاشته است، افزود: در این مدت حدود ۱۵ هزار تماشاگر داشته‌ایم و نکته جالب اینجاست که تعداد زیادی از آنان برای اولین بار است که تئاتر می‌بینند. گویی تئاتر در حال

تئاتر

یک جذابیت فشرده

تحلیلی انتقادی بر نمایش «مذاکرات

کمپانی ستاره شرقی»

فریده غیرت

حقوقدان و فعال حقوق زنان

«مذاکرات کمپانی ستاره شرقی» نمایشی نامه‌ای است با نویسندگی سمیرامیس بابایی و کارگردانی خود او. سمیرامیس که مترجمی چندین نمایش نامه را نیز در کارنامه دارد، از منتقدان خوش فکر و خوش قلم نقد تئاتر است که نوشته‌هایش در نقد اجراهای تئاتری خواندنی است. او اینک در مقام نویسنده‌ای که کاری از خودش را کارگردانی می‌کند، دومین تجربه کارگردانی‌اش را با همین نمایش تجربه می‌کند. بنیان نمایش «مذاکرات کمپانی ستاره شرقی» بر اعتراض به ساختار سرمایه‌داری نهفته است. اینکه اگر از موضع ایدئولوژیک به جهان زیباشناسی اثر وارد شویم، آیا زیباشناسی اثر تقویت می‌شود یا تضعیف؟ بحث مفصلی است که پیش از این با دو عنوان «هنر برای هنر» و «هنر برای سیاست و اجتماع» انجام شده و هنوز هم انجام می‌شود و دقت در ظرایف آن نیازمند موقعیت دیگری است. از همین منظر نویسنده (و سپس کارگردان) درام را با موضوع اتفاقات مربوط به ساختار سرمایه‌داری آغاز می‌کند و به تدریج مخاطب را به سمت مسئله محور شدن درام پیش می‌برد.

تبدیل «موضوع» به «مسئله» در درام‌های تئاتری به ویژه وقتی قرار است از متن نوشتاری به اجرای صحنه‌ای هم برود، از دشوارترین اتفاقات نویسندگی و کارگردانی تئاتر است. و سمیرامیس بابایی خودش را با مهارت با این دشواری درگیر کرده است. کاراکتر نمایش فردی است که تصمیم می‌گیرد کمپانی تأسیس کند و ستاره‌ها را به این و آن بفرشد تا سود ببرد. با

چنین دیدگاهی می‌توان موضوع نمایش «کمپانی مذاکرات ستاره شرقی» را یونیورسال و فراموقعیتی دانست. و شاید به همین دلیل است که نام‌های افراد در حین اجرا نام‌های فارسی ست، هم نام‌های غربی. متن نمایش تا انتها سعی دارد فروپاشی ساختار سودطلب را که بر پایه منافع موهوم عده‌ای سودجو می‌چرخد نشان دهد. و اینکه چنین ساختاری پس از مدتی به مثابه عامل نابودی همان آغازگران ظاهر می‌شود. دشواری‌های اجرای چنین متن و موضوع جذابی اما پس از اجرای صحنه‌ای و در حین آن است که آشکار می‌شود. سمیرامیس در مقام کارگردانی تا حدی به این منظور نزدیک شده و موفق شده درام را در صحنه از متن به اجرا منتقل کند به طوری که حتماً اگر مخاطب متوجه بیان‌های ایدئولوژیک متن نشده باشد از دیدن یک درام صحنه‌ای لذت ببرد. این دشواری شامل نقد چنین نمایشی نیز می‌شود. نقدی که به ناچار باید چندوجهی باشد و متوجه مجموعه عواملی که این روزها نمی‌توان به درستی و به طور شفاف در باره آن‌ها نظر داد و آن‌ها را نقد کرد زیرا عواملی در اجرا دخالت دارند که مسئولیت‌شان بر عهده کارگردان نیست اما اجرا را تضعیف می‌کنند. عواملی مثل ممیزی و سانسور، تعطیلات غیرمنطقی اجراهای تئاتری، هزینه‌های بسیار زیاد و نامعقول تهیه و تولید یک اثر صحنه‌ای، اجاره سالن برای چند شب، فقدان تبلیغات مناسب، فرصت کم برای روی صحنه ماندن یک اثر تئاتری، فرصت کم برای تمرین، هزینه‌های بالا برای تمرین و در برخی موارد هم وضعیت نامطلوب شاغلان سالن‌ها که رفتار مناسبی با عوامل اجرایی، مخاطبان و منتقدان نداشته و این همه باعث می‌شود که نقد یک نمایش، دیگر نقد نویسنده، کارگردان و بازیگرانش نباشد بلکه نقد عوامل غیرنمایشی دخیل در نمایش باشد. به همین دلیل طرح نقد یک نمایش در چنین فضایی به جای آنکه باعث رشد دیدگاه عوامل، ارتقای سطح ذهن و دیدگاه مخاطبان و تقویت هنر و صنعت تئاتر باشد، برعکس باعث دل‌سردی عوامل، اُفت فروش، فروری دادن مخاطبان، و پنهان ماندن عوامل دخیل در اُفت کیفی آثار می‌شود. در مورد نقد نمایش «مذاکرات کمپانی ستاره شرقی» نیز همین وضعیت صدق می‌کند که باید به مثابه نقد عوامل چندگانه دخیل در اُفت اجرا به آن نگاه کرد که البته چنین نقدی هم فرصتی دیگر و موقعیتی دیگر را نیاز دارد. اما به مثابه نقد تک‌موردی که بتواند در ارتقای توان‌مندی سمیرامیس در اجراهای بعدی‌اش موثر باشد (و همین‌طور موثر در ارتقای سطح کیفی مخاطبان اثر، برای اینکه بتوانند این اثر را دوبار ببینند) «مسئله ریتیم» در اجراست. نمایش در یک‌سوم پایانی‌اش ریتیم بسیار جذابی دارد که حاصل ترکیب خوب کارگردان، بازیگر و سایر عوامل مثل صدا، نور و موسیقی ست، و با وجودی که دکور در طول نمایش ثابت است، اما این ثبات دکور، اُفت ریتیم در یک‌سوم پایانی نداشته است. نقد ریتیم مربوط به دوسوم آغازین نمایش است که زمینه‌پردازی برای ورود مخاطب به دنیای نمایش را بر عهده دارد و کمی طولانی‌تر از حد معمول است (منظور از حد معمول، اشاره به زمان اتفاقات درون خود نمایش است، نه اتفاقات بیرون نمایش). به عبارت ساده‌تر، نمایش در شروع می‌شود (چون مسئله دیر اتفاق می‌افتد) و زود تمام می‌شود (چون زمان مواجهه دراماتیک بازیگران و همین‌طور مخاطبان با مسئله، زود تمام می‌شود. نمایش «مذاکرات کمپانی ستاره شرقی» با یک داماتوزی در ریتیم اجرایی (و نه در ریتیم متن) می‌تواند بر جذابیتش زیباشناختی‌اش بیفزاید.

اینفوگرافیک

منبع: ایرنا

راهکارهایی برای سم زدایی بدن در روزهای آلوده

حتی در صورت رعایت سبک زندگی سالم، ممکن است باز هم احساس بی‌قراری، سردرد یا عدم انرژی کافی داشته باشیم؛ این وضعیت می‌تواند به معنای عدم سم زدایی کامل بدن باشد.

- کاهش مصرف قند**
- تحرک کافی**
- نوشیدن آب**
- نوشیدن چای سبز**
- افزافه کردن جعفری**
- به رژیم غذایی**
- صرف مصرف سبزیجات تیره رنگ**
- پرهیز از غذاهای آماده**
- خواب کافی**
- نوشیدن چای سبز**
- افزافه کردن جعفری**
- به رژیم غذایی**

یاد

برای سالروز تولد دوبلور باسابقه

کلید آشنایی با شهروز مُلک آزاری

حاوی پیام‌های متنوعی هستند که طبعاً دوست داشتنی‌اند و زمانی هم انیمیشن‌های خودمان که قصه‌های تاریخی‌مان را به تصویر می‌کشند خوب و دوست داشتنی‌اند؛ اما ای‌کاش به مقوله صداگذاری در انیمیشن بیش از این توجه شود و به دنبال ارزان‌کار کردن نباشند. چرا که انیمیشن ماندگار است و نباید نگاه به آن سبدی باشد.

این دوبلور انیمیشن معتقد بود: هنوز هم انیمیشن‌هایی نظیر «سیندرلا» و یک سری فیلم‌های قدیمی بیننده‌هایی را در سنین مختلف دارد و این در حالی است که در حال حاضر بسیاری از انیمیشن‌هایی که از تلویزیون پخش می‌شود توسط بچه‌ها دیده نمی‌شود و انگار هوش و حواسشان به آن نیست. او ۸۵ درصد مدیریت کار دوبلاژ را در انتخاب گوینده و تقسیم مناسب نقش‌ها می‌دانست و می‌گفت: اگر این اتفاق نیفتد ضایعه‌ای است که روز به روز به کار هنری ما وارد می‌شود. شهروز ملک آزاری، هنرمند پیشکسوت و صدابینش توانا شامگاه ۲۹ دی ماه ۱۴۰۱ بر اثر بیماری ریوی در بیمارستان بهمن در سن ۸۱ سالگی درگذشت.

«گالیور نقشه رو رد کن بیاد»؛ این جمله، کلید آشنایی با «شهروز مُلک آزاری» برای اغلب آنهایی است که بینندگان عزیز توی خانه محسوب می‌شدند و حالا ۴۰ سال را عمر کرده‌اند. آنهایی که همیشه اتاقشان ریخت و پاش بوده و با شلختگی کم‌آقای ووبی در تنسی تاکسیدو هم عشق کرده‌اند. دوبلوری که کارتون‌ها را جدی دوبله می‌کرد اما ماندگار! ۴۰ آذر سالروز تولد شهروز ملک آزاری از پیشکسوتان عرصه دوبلاژ بود. نام مُلک آزاری برای کودکان و نوجوانان آن روزگار آق‌ای ببر آهنگر در کارتون دهکده حیوانات را یادآوری می‌کند. کاپیتان لیج و ناخدا اسماعیل جان کوچولو که برای هر عمل سلحشورانه‌ای پایه رابین هود بود را به یاد می‌آورد. او سال‌ها پیش به دلیل تشخیص اشتباه پزشک، روی حنجره‌اش زخم و آسیب گذاشت و صدایش کمی تغییر کرد اما همچنان خاطره‌ساز ماند.

همکاری با کارتون «سیندرلا» با مدیریت دوبلاژ ژاله علو و صدابینشی به جای شخصیت وزیر از دیگر کارهای اوست. این دوبلور فقید در «ماجراهای سیندباد» با مدیریت دوبلاژ ناصر مددوح هم صدابینشی شخصیت «شیطان بزرگ» را عهده دار بود. در ظاهر کارتون دوبله می‌کرد اما دوبله را بسیار جدی می‌پنداشت؛ چنانچه بسیاری از اساتید فن دوبله معتقدند، دوبله کارتون یکی از سخت‌ترین حوزه‌هاست و ملک آزاری با همین نگاه، نقش‌های فانتزی کارتون‌ها را بسیار جدی دوبله می‌کرد و معتقد بود: کار انیمیشن در دنیا جزو ویژگی‌های خاص کار هنری است و به همین دلیل هنرپیشه‌ها و آکتورهای بزرگ سینما یکی از افتخاراتشان این است که در کارتون حرف زده‌اند. این دوبلور پیشکسوت در پاسخ به پرسش مبنی بر اینکه به ایفای نقش در دوبله انیمیشن‌های خارجی رغبت بیشتری دارد یا انیمیشن‌های داخلی گفته بود: زمانی کارتون‌های خارجی قشنگ و

